

[Josef Andersson.]

bemærket, fordi den gængse Løn enkelte Steder er højere end den tarifmæssige.

Det, der kalder mig frem, er imidlertid nærmest en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Gudiksen, der talte om det manglende Initiativ hos Arbejderne. Det ærede Medlem udtrykte det saadan, at han dermed naturligvis ikke vilde in. inuere, at Arbejderne ikke søgte efter Arbejde, men alligevel ligger der jo i Bemærkningen en saadan Insinuation. Vi har hørt disse Bemærkninger flere Gange her i Tinget, og jeg vil gerne tilbagevise den Paastand, at der hos Arbejderne ikke skulde være Interesse for Arbejdet, og at det er af den Grund, de ikke søger Arbejde. Man har i denne Forbindelse talt om Mangelen paa Arbejdskraft paa Landet; men det kan jo, som jeg før har nævnt, ikke være saadan, at fordi der er faglærte Arbejdere ledige i Byerne, skal disse kunne overflyttes til Landarbejde. Det vilde være meget uheldigt. Som jeg sagde i mit første Indlæg: hvis man flytter Arbejdere, der har Tilknytning til et bestemt Fag, over til et andet Fag, kan det meget nemt føre til, at de mister Forbindelsen med det Fag, som de oprindeligt havde Tilknytning til. Naar der nu er Mangel paa Arbejdskraft paa Landet, kunde der maaske være Anledning til at minde om det famøse Cirkulære af 19. Marts, som har været drøftet i det andet høje Ting. Det standser en Del Arbejder, men det har ikke standset Arbejderne ude paa Landet, altsaa Grundforbedringsarbejder o. lign., og det er vel nærmest den Arbejdskraft, man har Brug for derude, som derved er beslaglagt.

Det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man talte om, at det maatte være saadan, at man fulgte den tarifmæssige Løn, og at der ikke fandt en ensidig Fastsættelse af Lønnen Sted. Men der findes ikke nogen Steder en ensidig fastsat Løn, i alt Fald kun i Landbruget; ellers er der alle Steder kollektive Arbejdsoverenskomster, og det er dem, man skal følge.

Jørgen Jørgensen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Gudiksen, at hvis det ærede Medlem nogen Sinde mere skulde være i Tvivl om, hvilket Parti jeg tilhører, kan jeg henvise det ærede Medlem til, at der i det ærede Medlems Skuffe ligger en Fortegnelse over Partierne med Navns Nævnelse af de enkelte Partiers enkelte Medlemmer.

Jeg vil i øvrigt gerne sige til det ærede Medlem, at vi skal vel ikke diskutere Valgretsaldet i Dag, for ellers kunde vi godt faa

nogen Tid til at gaa med det. Men da jeg gerne vil lære saa meget som muligt, vil jeg bede det ærede Medlem om, hvis jeg nogen Sinde skulde gaa uden for Det konservative Folkepartis almindelige Principper eller Program, da at gøre mig opmærksom paa det i Stedet for at sige til mig, saaledes som det ærede Medlem nylig gjorde, at der var saa mange Ting, som kunde gøre det usikkert, om Jørgen Jørgensen — saadan tror jeg, det ærede Medlem plejer at udtrykke sig — tilhørte det ene eller det andet Parti. Jeg er i saa Henseende ganske rolig og behøver for saa vidt ikke nogen Belæring, men vil altsaa gerne, hvis det ærede Medlem engang skulde komme til den Opfattelse, at nu er den gal igen, bede det ærede Medlem om omgaaende at gøre mig opmærksom paa det.

Nielsen-Man: Jeg vil gerne paa Foranledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Josef Andersson nu fremsatte, slaa fast, at det kan ikke være rigtigt, at man ikke skal tilstræbe at overflytte faglærte Arbejdere til andre Arbejdsomraader. Det er netop det, der tænkes paa ved Omskoling. Jeg vil gerne give den Indrømmelse, at hvis der kun er Tale om kortvarig eller relativt kortvarig Arbejdsløshed inden for et Fag, skal man være varsom dermed, men hvis det viser sig — og jeg tror, det i adskillige Tilfælde vil vise sig —, at der er visse Fag, som er overfyldt i den Forstand, at der ikke er nogen rimelig Udsigt til, at Fagene i en nærmere Fremtid — maaske endda i en fjernere Fremtid — vil være i Stand til at beskæftige den Stab af Arbejdere, som er oplært inden for disse Fag, maa man efter min Opfattelse gaa ind paa den Tanke, som ligger i det foreliggende Lovforslag: man maa prøve paa at omskole disse Arbejdere for at kunne udnytte den Reserve, som det ærede Medlem meget rigtigt i sit første Indlæg pegede paa ligger i den Arbejdskraft, som ikke er udnyttet. Jeg tror, det er et overordentlig vigtigt Spørgsmaal, og jeg tror, at det ærede Medlem ikke skal stirre sig blind paa de Vanskeligheder, den Gene, det kan volde de faglærte Arbejdere, hvis det viser sig, at der inden for Faget i længere Tid ikke vil være Mulighed for at beskæftige dem. I saa Tilfælde maa man ikke holde fast ved den Forestilling, at de nu engang er uddannede til Skræddere eller Skomagere, og at de skal blive ved deres Fag til deres Dages Ende. Hvis man ikke slipper dette gamle Begreb, hvis man ikke gør sig fri af den Forestilling, kommer vi ikke til Ende med dette Spørgsmaal og naar aldrig det Maal, som jeg dog